

Waarom Wint Welke Wilbert Wederom?

De Drie Torens A: Avond 22-10-2015

In een (dus) mislukte poging de bekende strofe: *'Wie weet waar Willem Wouter woont? Willem Wouter woont wijd weg. Wie weet wat Willem Wouter worden wil? Willem Wouter wil wever worden. Wie weet wat Willem Wouter weeft? Willem Wouter weeft witte wollen warme wanten.'* Qua aantal w-woorden voorbijtepasseren bedacht ik deze titel. Het vragenstellen is het antwoord geven. Maar niet in dit geval. Want beide Wilberts zijn aan elkaar gewaagd. En alvorens de vraag te beantwoorden wie er (mogelijk) alweer zou winnen, moesten we ze eerst maar eens tegenover elkaar zien te krijgen.

In nauw overleg met de teamleider der drie Torens: Joost, was al gedurende de bekerwedstrijd de week ervoor over deze thematiek gesproken. De vraag was hoe we zonder relevante opstellingsinfo prijs te geven hieromtrent konden praten. Het is ons niet gelukt. Echt, ik kreeg minder uit hem dan uit de voordeur. En dus moesten we ieder voor onszelf nadenken over hoe we dezelfde partij konden organiseren, die verleden seizoen een prachtige avond opgeleverd had, aarin we (zie verslag op site van Schaakvereniging Waalwijk) veel meemaakten en ook nog met de punten naar huis toogden.

Teneinde de Wilberts te koppelen moesten we er natuurlijk eerst voor zorgen dat ze beiden meespeelden. Daarna moesten ze nog tegen elkaar geplaatst worden. Eigenlijk twee opdrachten van een kinderlijke eenvoud. Wilberts schaken altijd en overal, en gezien hun beide klassen, is opstelling op een ander dan het eerste bord belachelijk.

Dus: Wilbert/Wilbert AGAIN. En waar hun partij verleden seizoen tot de nodige emoties leidde, viel dat nu erg mee. Weliswaar was er een incident met klokstilstand, maar mede door ingrijpen van de goed leidende scheidsrechter NICO en een sportieve opstelling van de Wilberts was er snel een oplossing geïmplementeerd. Wilberts kwaliteitsoffer voor 2 pionnen was volkomen terecht. En toen de andere Wilbert even later een kwaliteit teruggaf was de voorsprong van eerst 2 en later zelfs 3 pionnen voldoende om Wilbert wederom te laten winnen. (in mijn poging wereldrecord aantal malen Wilbert gebruiken in een sportverslag denk ik met 12 maal tot nu toe wel kansrijk te zijn)

Sander bespeelde (evenals vorig seizoen. Zou het dan toch echt zo zijn dat de geschiedenis zich herhaalt? Dat we gedoemd zijn in cirkels te leven en alles oneindig maal opnieuw te moeten doormaken? Dit beeld heeft het sympathieke karakter van eeuwigdurendheid in zich. Alles duurt eeuwig. Maar ook het onsympathieke karakter van 'gebrek aan vooruitgang'; onvermogen tot leren. Zowel beweging (in de cirkel) als stilstand (van de cirkel). Ik weet nog even niet wat ik daarvan vind) Joost. Maar in tegenstelling (dit teneinde de vorige discussie maar onmiddellijk belachelijk te maken) tot toen, won Sander nu overtuigend. Ergens in het late middenspel liet Joost een pionnetje los, die Sander met smaak tot zich nam. Joost heeft er nooit ook maar iets voor teruggezien en ging in stevige tijdnood op alle mogelijke manieren op de ondergang af. Mataanval, materiaalachterstand, klokproblemen, het kon niet op.

Maar toen wisten we reeds dat Robbie het niet ging redden. Hij bespeelde de sterk Ruud die vorig jaar mijn (dit om nogmaals het hierboven beschrevene belachelijk te maken) tegenstander was. Waar ik toen met wat mazzel remise wist te keepen, ging Rob in zijn voorkeurszwart onderuit. Ruud deed het rustig aan, maar heeft via deze weg der

geleidelijk zetje voor zetje Rob achteruit geduwd. Aan de uitslag heeft eigenlijk nooit twijfel bestaan.

Mijn partij was van het mij gebruikelijke tactische achtbaanschaakgedoe. Achteraf gaf Hans Moors (mijn tegenstander) aan een theoreticus in het gehanteerde openingsstelsel te zijn. Hij had er zelfs een boek over gepubliceerd. Daar waar de meeste schakers nog niet eens boeken lezen nog niet eens, zit ik dus tegenover iemand die er zelfs geschreven heeft. Dat heb ik dan weer. Waar ik normaal op mijn theoretische kennis openingsvoordeel bewerkstellig die leidt tot een tactische janboel, die ik dan soms win maar ook wel eens niet, was er nu dus geen sprake van. Scherp werd het wel. Kijk maar eens met welke briljante zet Hans al mijn ambities teniet deed.

Natuurlijk Tc3! Ouch, das wederom naar. Twee pionnen achter gecompenseerd door behoorlijke ontwikkelingsachterstand en ernstige stellingsnadeel. Hans maakte overduidelijke korte metten. Een uitstekende partij zijnerzijds die mede door de 2 briljante tactische wendingen volledig terecht gewonnen werd. Eerlijk is eerlijk: Een prima pot, en alhoewel verliezen altijd pijn doet, kan ik niet ontkennen hier vrede mee te hebben. Mooie pot en verdiende winnaar.

Toch mogen we met gelijkspel niet mopperen. We vechten voor handhaving en dan is elk puntje er een en misschien zelfs wel genoeg.

Groet
HanS